

الله متعال مخلوقات را در تاریکی آفرید، سپس نور خود را بر آنها تاباند، پس هرکس چیزی از آن به وی اصابت کرده باشد هدایت یافته و هرکس از آن محروم شده باشد گمراه گشته است». راوی می گوید: بر اساس این دلیل می گویم: قلم بر علم گذشته ی خداوند خشک شده است.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ خَلْقَهُ فِي ظُلْمَةٍ، فَأَلْقَى عَلَيْهِمْ مِنْ نُورِهِ، فَمَنْ أَصَابَهُ مِنْ ذَلِكَ النُّورِ اهْتَدَى، وَمَنْ أَخْطَأَهُ ضَلَّ». «الله متعال مخلوقات را در تاریکی آفرید، سپس نور خود را بر آنها تاباند، پس هرکس چیزی از آن به وی اصابت کرده باشد هدایت یافته و هرکس از آن محروم شده باشد گمراه گشته است».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

این حدیث بیان می دارد که الله متعال مخلوقات را در تاریکی آفرید و بخشی از نور خویش را بر آنها تاباند، پس هرکس چیزی از آن نور به او رسید، به مسیر بهشت هدایت شد و هر که نور از او رد شده و به وی نرسید گمراه گشته و از مسیر حق خارج شد؛ زیرا هدایت و گمراهی موافق علم الله متعال است و موافق چیزی است که در ازل بدان حکم کرده است، نه دچار تغییر می شود و نه تبدیل و خشک شدن قلم تعبیری از آن است.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/10415>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

